Lietas Nr. 131040314
Lietas arhīva Nr. 1-0002-16/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016. gada 8.jūlijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne,

2016.gada 29.jūnijā Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmumu Nr.2220, un

k o n s t a t ē j a

No lietas materiāliem izriet, ka 2014.gada 30.augustā, plkst.05:35, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk tekstā PPP ???) jaunākais inspektors A.Gilis noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 080114 par CSN 39.1.2.punkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) 2014.gada 30.augustā, plkst.03:15, Rīgā, vadīja transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Beverīnas ielu no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,78 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts uz VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieka V.Afremenkova ziņojuma pamata par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Ar 2014.gada 3.septembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lēmumu administratīvā pārkāpumā lietā Nr. PC080114 nolemts saukt personu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{15}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu EUR 430,00 apmērā un atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmumu Nr./numurs/ nolemts atstāt 2014.gada 3.septembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes lēmumu administratīvā pārkāpumā lietā Nr. /numurs/ negrozītu, noraidot /pers. A/ sūdzību kā nepamatotu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2014.gada 30.augustā, plkst.05:35, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk tekstā PPP ???) jaunākais inspektors A.Gilis noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 080114 par CSN 39.1.2.punkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka /pers. A/ 2014.gada 30.augustā, plkst.03:15, Rīgā, vadījis transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Beverīnas ielu no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,78 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts uz VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieka V.Afremenkova ziņojuma pamata.

Iestādes lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolam Nr.PC 080114 pievienots dienesta ziņojums, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 325213, Medicīniskās pārbaudes protokols alkohola ietekmes noteikšanai Nr.4939, nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi, transportlīdzekļa izņemšanas protokols, izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts, informācija par turpmāko rīcību ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli, lēmums par izņemtas mantas nodošanu glabāšanā, ka ari vadītāja apliecība Nr./numurs/.

Iestādes lēmumā norādīts, ka VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieks V.Afremenkovs dienesta ziņojumā norādījis, ka 2014.gada 30.augustā, patrulējot pa Rīgas Zemgales iecirkņa teritoriju ekipāžas Nr.546 sastāvā, ap plkst.03:15 braucis pa Valdeķu ielu no Ozolciema ielas puses Graudu ielas virzienā. Valdeķu ielas un Graudu ielas krustojumā pamanījis transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Transportlīdzeklis braucis pa Graudu ielu virzienā no Vienības gatves Valdeķu ielas virzienā. Transportlīdzekļa BMW vadītājs, pamanot dienesta transportlīdzekli, krasi mainījis braukšanas virzienu un no Graudu ielas nogriezies uz Spulgas ielu. Šāds manevrs licies aizdomīgs, līdz ar to pieņemts lēmums minēto transportlīdzekli apturēt un pārbaudīt. Ieslēdzot bākugunis, veikta transportlīdzekļa vajāšana. Transportlīdzeklis BMW lielā ātrumā, braucot pa Spulgas ielu, nogriezies uz Beverīnas ielu. Policijas darbinieki, braucot pa Spulgas ielu Bērzlapu ielas virzienā, nogriezušies uz Brucenes ielu. Braucot pa Brucenes ielu Vienības gatves virzienā, apstājoties pie nama Nr.4, starp Beverīnas ielu un Brucenes ielu, pamanījis braucošu jau iepriekš minēto transportlīdzekli BMW. Transportlīdzekļa vadītājs, pamanot dienesta transportlīdzekli, apstājies, izslēdzis dzinēju un gabarītu lukturus. Pieejot pie transportlīdzekļa BMW konstatēja, ka tajā atradušās divas personas. Transportlīdzekļa BMW vadītājam, stādoties priekšā, lūdzis uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus. Vadītājs uzrādījis minētos dokumentus. Vadītāja dīvainā uzvedība radījusi aizdomas, ka viņš atrodas alkohola reibuma stāvoklī, par ko liecinājusi viņa nesakarīgā runāšana, kā arī kontaktējoties ar šo vadītāju, viņa izelpā bijusi jūtama alkohola smaka. Uz jautājumu vai vadītājs ir lietojis alkoholu, vadītājs atbildējis, ka ir lietojis, taču nav vadījis transportlīdzekli. Sazinoties ar VP RRP Operatīvās vadības biroju "SAKTA", uz notikuma vietu izsaukta Ceļu policijas ekipāža. Ceļu policijas darbinieki veikuši transportlīdzekļa BMW vadītājam alkohola izelpas testu. Pēc vadītāja apliecības pārbaudes noskaidrojies, ka transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadījis /pers. A/ no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā un apstājās pretī namam Nr.8. Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 325213 un mērījuma izdruka. /pers. A/ mērījums veikts 2014.gada 30.augustā plkst.03:51, mērījums 0,99 promiles. /pers. A/ nav piekritis mērījumam, par ko izdarīts ieraksts protokolā, līdz ar to transportlīdzekļa vadītājs nosūtīts uz medicīnisko pārbaudi.

Iestādes lēmumā norādīts, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 080114 /pers. A/ iepazinies, parakstījis to, kā arī pašrocīgi ierakstījis tajā: "Protokolam nepiekrītu. Tajā norādītais neatbilst patiesajiem apstākļiem. Nav iespējas iesniegt piezīmes. Paskaidrojums tiks iesniegts vēlāk." Informēts par lietas izskatīšanas kārtību, laiku un vietu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149.^{15}panta otrajā daļā - par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili,- transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no 430 *euro* līdz 640 *euro* un

atņem transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz divpadsmit mēnešiem.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2014.gada 03.septembrī VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk tekstā SAPIB) Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.Pusts saskaņā ar augstāk minētā panta nosacījumiem, nekonstatējot atbildību mīkstinošos vai pastiprinošos apstākļus, pieņēmis lēmumu lietā Nr./numurs/ sodīt /pers. A/ ar naudas sodu 430 *euro* apmērā, atņemot visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz divpadsmit mēnešiem.

Iestādes lēmumā norādīts, ka CSN 39.1.2.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem. Lai iestātos LAPK 149.[15]panta otrajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un tā vadītājs ir vadījis vai mācījis vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,50 promiles, bet nepārsniedz 1,00 promiles.

Iestādes lēmumā norādīts, ka lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ protokolā norādītajā vietā un laikā atradās protokolā norādītajā transportlīdzeklī alkohola ietekmē, bet ir strīds par transportlīdzekļa vadīšanu, atrodoties alkohola reibumā.

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ sūdzībā norādījis, ka sēdējis apturētā transportlīdzeklī brīdī, kad pie viņa piegājuši policijas darbinieki.

Savukārt VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieks V.Afremenkovs dienesta ziņojumā kategoriski norādījis, ka 2014.gada 30.ņugustā, patrulējot pa Rīgas Zemgales iecirkņa teritoriju ekipāžas Nr.546 sastāvā, ap plkst.03:15 brauca pa Valdeķu ielu no Ozolciema ielas puses Graudu ielas virzienā. Valdeķu ielas un Graudu ielas krustojumā pamanīja kustībā esošu transportlīdzekli BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/ un pēc vairāku manevru veikšanas apturēja.

Iestādes lēmumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 080114 /pers. A/ parakstījies par to, ka ar protokola saturu viņš ir iepazīstināts un LAPK 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi viņam izskaidroti. VP RRP KPP ieskatā, zinot protokola saturu un to, par kādu pārkāpumu viņš tiek saukts pie administratīvās atbildības, ja viņš nepiekrita pārkāpumam, aizstāvot savu viedokli, loģiski būtu bijis norādīt savus detalizētus paskaidrojumus un argumentus par konkrēto pārkāpumu protokolā. Iestādes lēmumā norādīts, ka, lai gan /pers. A/ protokolā norāda, ka tam nepiekrīt, no /pers. A/ ieraksta viennozīmīgi nevar izsecināt, kam tieši viņš nepiekrīt. Iestādes ieskatā, ja persona būtu pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, loģiska un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot detalizētus iebildumus. /pers. A/ protokolā norādījis, ka sniegs paskaidrojumus vēlāk. Fakts, ka /pers. A/ sākotnēji pie protokola nav pievienojis pašrocīgi sastādītu detalizētu paskaidrojumu ir tikai viņa paša brīva izvēle, kas, iestādesprāt, liecina par piekrišanu protokola saturam.

Iestādes lēmumā norādīts, ka, ierodoties uz lietas izskatīšanu /pers. A/ nav sniedzis rakstiskus paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, taču iestājoties sekām, proti, uzzinot par piemēroto administratīvo sodu, /pers. A/ lēmumam nav piekritis, iesniedzot sūdzību.

Iestādes lēmumā norādīts, ka, kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr./numurs/), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izkāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāki versiju.

Iestādes lēmumā secināts, ka, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, ka konkrētajā gadījumā augstāka ticamības pakāpe ir piešķirama protokolā un pielikumos norādītajiem faktiskiem apstākļu izklāstiem.

Iestādes lēmumā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB 325213 izdarīts ieraksts, ka /pers. A/ nepiekrīt veiktās pārbaudes rezultātam. Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinis un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 4.punkts nosaka, ka, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ nogādāts medicīnas iestādē alkohola koncentrācijas noteikšanai, saskaņā ar augstāk minēto noteikumu prasībām. Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.4939 norādīts atzinums, ka /pers. A/ asinīs ir konstatēts alkohols 0,78 promiles. Lai gan /pers. A/ no medicīniskās pārbaudes protokola parakstīšanas kategoriski atsakās, kas ierakstīts protokolā un ko apliecina trīs liecinieki ar parakstiem - ārste /pers. N/, laborante /pers. O/, policijas darbinieks /pers. P/, sūdzībā /pers. A/ nenoliedz un neapstrīd Valsts SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" sniegto atzinumu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka protokols ir atzīstams par pieļaujamu un uz lietu attiecināmu pierādījumu. Norādīts, ka policijas darbinieks, šajā gadījumā ir rīkojies saskaņā ar LAPK 238. panta pirmo daļu, proti, saņemot ziņas, kuras norāda uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, (...) pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, (...) sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu. Turklāt minētā norma nesatur obligātu nosacījumu, ka protokola sastādītājam ir jābūt pārkāpuma konstatētājam. Iestādes lēmumā norādīts, ka, izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 080114, secināms, ka tā sastādīšanā ir ievēroti visi priekšnoteikumi, atbilstoši LAPK 248.panta prasībām. Protokols sastādīts, ievērojot LAPK noteikto procesuālo kārtību.

Iestādes lēmumā norādīts, ka saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktu policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības, savukārt 12.panta pirmās daļas 4.punkts policijas darbiniekam devis tiesības sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšana, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības. Saskaņā ar likuma "Par policiju" 27.pantu policijas darbinieks par prettiesisku rīcību ir atbildīgs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Iestādes lēmumā norādīts, ka materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. A/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti. Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Pamatojoties uz šo, iestādes lēmumā secināts, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku sastādītajā protokolā un citos lietas materiālos nostiprinātam lietas apstākļu izklāstam, jo policijas darbinieki nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā. Nav arī pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc, lai policijas darbinieks sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka minēto iemeslu dēļ konkrētajā gadījumā VP RRP KPP nepiešķir ticamību /pers. A/ sūdzības izklāstam. Turklāt saskaņā ar LAPK 214.panta otrās daļas 2.punktu, policijas darbiniekiem pienākums ir kontrolēt CSN ievērošanu un sodīt pārkāpējus. Šiem pienākumiem ir obligāts raksturs, policijas darbinieki nevar atteikties tos pildīt. Līdz ar to izriet, ka par atklāto pārkāpumu ir jāsastāda protokols, kas lietā ir uzskatāms par pierādījumu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka, izvērtējot pretrunīgās liecības VP RRP KPP augstāku ticamību piešķir policijas darbinieka protokolā fiksētajām ziņām, kas sastādīts uz dienesta ziņojuma pamata. Lai, gan policijas darbinieka liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un

neapstrīdamām, VP RRP KPP ieskatā policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot dienesta pienākumus, ir piešķirta augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešams pārliecinošs pierādījums (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra sprieduma; ietā Nr. /numurs/ 17.1.punktu, 2005.gada 9. decembra sprieduma lietā Nr. /numurs/ 15.1.punktu).

Iestādes lēmumā norādīts, ka konkrētajā gadījumā VP RRP KPP rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu, uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti /pers. A/ administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Arī /pers. A/ nav norādījis uz apstākļiem, kas varētu būt par pamatu policijas darbinieku apzinātā nepatiesā ziņu sniegšanā. VP RRP KPP nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšējo saistību ar /pers. A/ un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Iestādes lēmumā norādīts, ka, izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus konstatēts un pierādīts, ka transportlīdzekļa BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs /pers. A/ ir izdarījis CSN 39.1.2.punkta prasību pārkāpumu.

Iestādes lēmumā secināts, ka konkrētajā gadījumā nav pieļauti procesuālo vai materiālo tiesību normu pārkāpumi, kas būtu par pamatu apstrīdētā lēmuma atcelšanai un administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Iestādes lēmumā norādīts, ka, ka VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas galvenais inspektors G.Pusts, nekonstatējot atbildību mīkstinošos vai pastiprinošos apstākļus, ir piemērojis sankcijas ietvaros mazāko paredzēto sodu, kāds paredzēts par šādu pārkāpumu, līdz ar to, VP RRP KPP ieskatā, atbilstošu soda piemērošanas mērķim.

Iestādes lēmumā secināts, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā 2014.gada 6.novembrī /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmumu Nr./numurs/.

Sūdzībā norādīts, ka minēto Lēmumu uzskata par nepamatotu un atceļamu, pārsūdz to pilnā apmērā.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Iestādes lēmumā norādīts, ka, lai iestātos LAPK 149.[15] panta otrajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un tā vadītājs ir vadījis vai mācījis vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,50 promiles, bet nepārsniedz 1,00 promiles.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,78 promiles viņam piederošo automašīnu BMW 530 ar valsts numuru /TL numurs/ (turpmāk - Automašīna) 2014.gada 30.augustā plkst.03.15 pa Beverīnas ielu no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā, nav vadījis.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka automašīna jau ilgu laiku iepriekš bijusi apstādināta un nolikta stāvēšanai blakus Beverīnas ielai netālu no krustojuma ar Vienības gatvi esošajā pļavā automašīnu iebraukāta ceļa malā. Norādījis, ka automašīna kustībā nav atradusies.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Protokols sastādīts vienīgi pamatojoties uz VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieka seržanta V.Afremenkova ziņojuma pamata, turpmāk - Ziņojums.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka, nedz Ceļu policijas ekipāžas darbinieki, nedz Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā sūdzības iesniedzēja sniegtie skaidrojumi nav tikuši ņemti vērā, arī Lēmums pieņemts pēc būtības neanalizējot un nevērtējot Ziņojumā aprakstītās situācijas reālo iespējamību.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka to, ka Automašīna kustībā nav atradusies un sūdzības iesniedzējs to nav vadījis, tātad nav bijis tās vadītājs, apliecinot sūdzības iesniedzēja sniegtie mutvārdu un rakstveida paskaidrojumi, kas ir patiesi, un tos var pārbaudīt nopratinot liecinieku, kā arī minētais konstatējams, objektīvi izvērtējot, Protokolā un ziņojumā norādītās informācijas atbilstības patiesībai iespējamību.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Ziņojumā aprakstītie apstākļi, kādos V.Afremenkovs ieraudzījis un identificējis konkrētu automašīnu, objektīvi neesot iespējami nedz diennakts tumšā laika dēļ, nedz attiecīgā krustojuma un ceļa posmu izvietojuma un apkārtnes objektu dēļ. Uzskata, ka arī tālākajā Ziņojuma tekstā aprakstītā vajāšanas norises gaita ir nereāla un pretrunīga.

Sūdzības iesniedzējs neizprot, kāpēc, ja V.Afremenkovs redzējis, ka vajātā automašīna nogriežas no Spulgas ielas uz Beverīnas ielu, dienesta automašīna braukusi tālāk, pa Spulgas ielu un nogriezusies pa labi tikai nākošajā krustojumā uz Brucenes ielu. Neizprot, kāpēc dienesta automašīna nav sekojusi tieši vajājamai automašīnai un kurā brīdī, uz kuras ielas, kādā virzienā braucošu tieši redzējis V.Afremenkovs vajāto automašīnu. Tādēļ secinājis, ka situācijas apraksts Ziņojumā ir izdomāts un nav patiess.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Ziņojumā norādīts, ka visi notikumi risinājušies plkst.3:15, uzskata, ka tas nav iespējams, jo vajāšanai būtu bijis jāilgst vismaz vairākas minūtes. Turklāt ceļu policijas ekipāža ieradusies aptuveni pēc 10 minūtēm pēc izsaukuma, bet kā redzams no lietas materiāliem ceļu policijas ekipāža ieradusies plkst.3:51.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Ziņojumā norādītais liecina, ka Ziņojumā rakstītais neatbilst nedz patiesībai, nedz arī norādītie notikumi bija varējuši risināties tā kā norādīts. V.Afremenkovs nav izslēdzis sajaukšanas iespēju, proti, ka vajāta cita automašīna, kuru nav izdevies panākt. Nevar izslēgt ticamu iespēju, ka, piebraucot pie sūdzības iesniedzēja stāvošās Automašīnas, V.Afremnkovs izdomājis notikumus par it kā notikušu vajāšanu un tās pretrunīgo maršrutu, nolūkā pamatot, to, ka sūdzības iesniedzējs braucis, lai gan tas neatbilst patiesībai un V.Afremnkovs to nav varējis redzēt arī Ziņojumā aprakstītajā situācijā.?

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka Lēmumā nepamatoti atteikts izsniegt ziņas par dienesta automašīnas pārvietošanos, kam ir nozīme, lietā, un, kas var apliecināt to kādā virzienā un pa kurieni precīzi pārvietojusies dienesta automašīna. Norādīts, ka video reģistratora ieraksts nav iegūts.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka lietā nepamatoti nav nopratināts liecinieks /Pers. V/, kurš tieši bijis klāt brīdī, kad pie Automašīnas piebraukusi dienesta automašīna, un varējis liecināt par redzēto apstiprinot vai noliedzot lietā nozīmīgus apstākļus.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka minētajā lietā nav ievērota nevainīguma prezumpcija, bet gluži pretēji darbojas vainas prezumpcija, uzskata, ka ir absurdi, ka sūdzības iesniedzējam jāatšifrē Ziņojumā norādītie nepatiesie apstākļi, kuriem absolūti nekritiski pievienojusies iestāde Lēmumā.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka ievērojot norādīto un pamatojoties uz LAPK 288., 289.pantu lūdz pieņemt sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 8.oktobra lēmumu (Nr./numurs/) administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/, pieaicināt lietā lieciniekus V.Afremenkovu un /pers. P/, sakarā ar nepieciešamību izsaukt un nopratināt lieciniekus, nozīmēt lietas izskatīšanu tiesā mutvārdu procesā un atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 8.oktobra lēmumu (Nr./numurs/) administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/.

Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona — pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.novembra lēmumu nolemts ierosināt administratīvo tiesvedību /pers. A/ sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmumu Nr./numurs/ izskatīšanai mutvārdu procesā.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka uztur sūdzību, vēlas, lai tiktu pieaicināti liecinieki policijas darbinieki V.Afremenkovs un /pers. P/, V.Afremenkova ir ziņu pirmavots, uz viņa ziņojuma pamata arī protokols vēlāk ir sastādīts. Paskaidroja, ka, pirmkārt, bijis spiests iziet visu ziņojumā aprakstīto

ceļa posmu un arī bildēt attēlus, lai saprastu kur tad V.Afremenkovs vispār varējis redzēt un ko viņš pats uzskata, ka ir redzējis. Diennakts tumšajā laikā minētajā krustojumā, kur it kā V.Afremenkovs braucot ir redzējis braucošu viņa vadīto automašīnu, viņš to nav varējis redzēt un tādā attālumā, ziņojumā jau uzreiz tiek iesākts ar automašīnas identificēšanas numura zīmi, numura zīmi tādā attālumā nav iespējams redzēt, tie ir 50 metri no krustojuma plus tiek aprakstīts, ka automašīna ir nogriezusies krustojumā, pirms tā krustojuma, kur atradies V.Afremenkovs, tas nozīmē, ka viņš nakts laikā būtu redzējis numura zīmi aptuveni 100 metru attālumā, kas fizioloģiski nav iespējams. Uzskata, ka jebkurš var naktī paskatīties cik tālu var redzēt, kaut vai no 20 metru attāluma. No 50 metru attāluma numura zīmi, kad pretī spīd automašīnas lukturi, nevar redzēt. Arī pēc noteikumiem tiek uzskatīts, ka 20 metri nakts laikā, tas ir tas attālums, no kura var redzēt numura zīmi, nevis 50 vai 100 metri. Krustojumā, skatoties no Valdeķu ielas, Spulgas ielas virzienā, kur ir krustojums abām šīm ielām ar Graudu ielu, pa vidu ir paaugstinājums, tur ir kaut kāds apkures kanalizācijas vai tamlīdzīgas ietaises, kas nozīmē, ka ir reāls valnis, kurš ir aptuveni automašīnas augstumā, kas jau vien izslēdz tālāk aprakstītās situācijas neiespējamību. Turpat ir arī biezi saauguši koki, ko var redzēt arī pēc attēliem, kurus izdrukājis no interneta kartēm. Posms no Spulgas ielas puses, Vienības gatves virzienā braucot pa Beverīnas ielu, nav tik vienkārši aprakstāms. Par administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto var paskaidrot, ka protokolā norādīts, ka V.Afremenkovs ir redzējis manu automašīnu braucot pa Beverīnas ielu no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā. Pats V.Afremenkovs, savukārt, raksta, ka viņš ir braucis no Spulgas ielas puses Vienības gatves virzienā pa citu ielu, pa Brucenes ielu, starp abām ielām ir divas rindas ar mājām, kokiem un krūmiem. Jau no sākotnējās gaitas rakstīts, ka automašīna pa Spulgas ielu ir aizbraukusi lielā ātrumā, tas nozīmē, ka automašīna tālāk lielā ātrumā ir braukusi pa Beverīnas ielu. Nesaprot, kā tad V.Afremenkovs varējis tai automašīnai sekot, viņš nav varējis tai sekot, ņemot vērā sākotnējo atrašanās punktu, kādu viņš ir aprakstījis. Viņš ir braucis pa pavisam citu maršrutu, nekā viņa vajātā automašīna, kuru viņš nav varējis atrast. Tas ko es redzējis, sēžot pļavā, ka policijas ekipāža pa Brucenes ielu aizbraukusi uz Vienības gatvi, pie krustojuma vērojusi ceļu. Nav atraduši automašīnu, kura, acīmredzot, tikusi vajāta, tad viņi braukuši uz aizmuguri un piebraukuši pie sūdzības iesniedzēja stāvošās automašīnas. Paskaidroja, ka V.Afremenkovs nav braucis aiz kādas automašīnas tieši. Vienkārši piebraucis klāt un sacerējis stāstu par to, kā iespējams ir pārvietojusies automašīna, ko objektīvi viņš nav varējis redzēt pats, braucot par pavisam citu maršrutu. Tad, kad ceļu policisti sastādījuši protokolu, pirms sastādīšanas, izlasījis ziņojumu, ticis uzdots jautājums V.Afremenkovam, kur viņš tieši redzējis sūdzības iesniedzēja automašīnu braucam un V.Afremenkovs nav varējis pateikt, kur tieši, viņš teicis, ka viņam liekas, ka kaut kur tepat braukusi. Tad viņam pajautājis vai viņš redzējis, ka tieši viņš braucis, uz ko viņš atbildējis, ka neredzēja, bet citu nav atraduši. Protokolā minētie apstākļi neatbilstot patiesībai, jo apraksts nav reāls, nav patiess. Protokols ir sastādīts formāli neiedziļinoties V.Afremenkova ziņojumā norādītajam un neņemot vērā to skaidrojumu par situāciju kādu sniedzis notikuma vietā. Lūdz atcelt pieņemto lēmumu un izbeigt lietu pārkāpuma neesamības dēļ, jo transportlīdzekli nav vadījis. Notikuma vietā iedots administratīvā pārkāpuma protokols un tad, kad prasījis, kur var rakstīt piezīmes, teikts, ka neesot baltas A4 formāta lapas. Tā kā redzējis, kas ir rakstīts administratīvā pārkāpuma protokolā, ierakstījis, ka protokolam nepiekrīt un tajā norādītais neatbilst patiesajiem lietas apstākļiem, nav iespēja iesniegt piezīmes. Ierakstījis protokolā, ka paskaidrojumi tiks iesniegti vēlāk. Nav tikusi nodrošināta iespēja sniegt paskaidrojumus, kad pieņemts lēmums.

Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē iesniedza sūdzības papildinājumus, kuros norādījis, ka pārsūdzētais Lēmums, tāpat kā galvenā inspektora G.Pusta pieņemtais 2014.gada 3.septembra lēmums lietā Nr./numurs/ un 2014.gada 30.augusta administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/, balstās uz VP RRP KPP PPP Patruļpolicijas bataljona 8.rotas kārtībnieka seržanta V.Afremenkova 30.08.2014. ziņojuma (turpmāk - Ziņojums) pamata. Minētais protokols un lēmumi atkārto Ziņojuma beigās klāt pierakstītu teikumu: „Vadītājs brauca no Spulgas ielas puses, Vienības gatves virzienā un apstājās pretī namam Nr.8" Uzskata, ka minēto teikumu V.Afremenkovs pierakstījis klāt jau pēc Ziņojuma sastādīšanas un parakstīšanas, pēc tam, kad ceļu policists (redzams pielikumā pievienotajā fotogrāfijā), kurš sastādījis vēlāk administratīvā pārkāpuma protokolu Nr./numurs/, pārjautājis V.Afremenkovam, vai V.Afremenkovs vispār redzējis, ka tieši sūdzības iesniedzējs braucis, bet V.Afremenkovs atbildējis, ka viņš nezina, viņam liekas, jo kaut kāda mašīna tur tālāk nogriezusies un citu nevienu viņš nav atradis. Pēc kā ceļu policists (kurš ieradies vēlāk un nevarējis zināt visus apstākļus) acīmredzot, lai nebūtu bijusi veltīgi veikta alkohola koncentrācijas pārbaude, nodiktējis šo teikumu, pasakot, lai V.Afremenkovs pieraksta, ka vadītājs braucis pa šo ielu un piefiksē mājas numuru, ko V.Afremenkovs arī izdarījis. Sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs norādījis, ka pēc Ziņojuma rokraksta un konteksta redzams, ka šis teikums pierakstīts klāt vēlāk un neiederas kontekstā. Šādā veidā safabricēts patiesībā nenoticis pārkāpumus.

Sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs norādījis, ka ziņojumā norādītais par transportlīdzekļa BMW ar numuru /TL numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) pārvietošanos nav patiess un aprakstītais objektīvi nav varējis norisināties, ka V.Afremenkovs nav varējis identificēt, kādu no attāluma, tumšā laikā redzētu automašīnu, kā sūdzības iesniedzējam piederējušo transportlīdzekli, viņš objektīvi nav sekojis un nav varējis sekot redzētajai automašīnai, tātad nav varējis redzēt un vēlāk aprakstīt, kur braukusi automašīna, un kas tieši par automašīnu braukusi. Sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs norādījis, ka automašīnas braukšanas maršruts ir V.Afremenkova izdomāts.

Sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs norādījis, ka transportlīdzeklis nav vadīts, un ar to sūdzības iesniedzējs nav braucis V.Afremenkova ziņojumā aprakstītajā situācijā. Sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs norādījis, ka ziņojumā nepatiesi norādītie apstākļi, sakarā ar to savstarpējo pretrunīgumu un neiespējamību, nevar kalpot par pamatu administratīvās atbildības piemērošanai. Ziņojumā norādītie nepatiesie apstākļi apliecina faktu, ka transportlīdzekli nav vadījis un nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, tāpēc V.Afremenkovs nevarēja redzēt, ka es būtu vadījis Transportlīdzekli, un, tāpēc V.Afremenkovs nespēja Ziņojumā norādīt precīzas un patiesas ziņas, bet sarakstījis izdomātus un nepatiesus apstākļus. Bez tam, norādījis, ka A.Pumpurs nav varējis izteikties par apstākļiem, kurus nezina. Uzskata, ka V.Alremenkovam radusies personiska nepatika pret sūdzības iesniedzēju, jo iebildis, ka būtu vadījis transportlīdzekli un norādījis, uz viņa kļūdaino rīcību, un uzskata, ka policijas darbiniekam, kurš nav ceļu policists, vispār nebija tiesību pieprasīt transportlīdzekļa vadītāja apliecības un tehniskās apliecības uzrādīšanu un tās atņemt. Sūdzības papildinājumiem pievienoti Edgara Pūces rakstveida paskaidrojumi par 2014.gada 30.augusta notikumu (lietas lapa 83.-85.)

Tiesas sēdē Iestādes pārstāvis sūdzību neatzina un lūdza to noraidīt. Paskaidroja, ka Iestāde ir pareizi izvērtējusi Sūdzības iesniedzēja pārkāpumu, un uzskata, ka sods ir atbilstošs.

Latvijas APK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmums Nr./numurs/ atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot iestādes lēmuma motivāciju, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un lēmumā ietvertais pamatojums par Latvijas APK 150.^{2} panta pārkāpumu ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu, pievienojas iestādes lēmumā norādītajam lietas apstākļu konstatējumam un motivācijai un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda.

Tiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.^{15} panta otrajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa secina, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Iestāde ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un tiesa pilnībā pievienojas šiem

secinājumiem.

Tiesa secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem un būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Tiesa atzīst, ka papildus vērtējamas liecības, kuras sniegt tiesas sēdē tika pieaicināti liecinieki /pers. P/, /pers. AA/ un /pers. AB/.

No liecinieka /pers. P/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka personīgi nepazīst sūdzības iesniedzēju. 2014. gada 30 augusta notikumus atceras daļēji. 2014. gada 30 augustā operatīvās vadības centrs nosūtījis uz protokolā minēto vietu, kur policijas darbinieki aizturējuši autovadītāju, kurš vadījis automašīnu alkohola ietekmē. Ierodoties notikuma vietā, tur bijusi policijas automašīna un arī BMW markas automašīna un sūdzības iesniedzējs, uz policijas darbinieka ziņojuma pamata sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Tad, kad ieradušies uz konkrēto pārkāpuma vietu, autovadītājs atradies uz ielas, blakus automašīnai, agresivitāti nav izrādījis. Ja pareizi atceras, sūdzības iesniedzējs visam piekritis, problēmu nav bijis. Policijas darbiniekiem ir paskaidrojumu veidlapas, ja autovadītājs vēlas sniegt savus paskaidrojumus, tad viņam ir tādas tiesības, tādā gadījumā viņam tiekot izsniegta veidlapa un dota iespēja sniegt savu paskaidrojumu uz vietas. Tāda iespēja dota arī minētajai personai. Nevarētu būt tā kā ir norādīts protokolā, ka nav iespēja iesniegt paskaidrojumu. Konkrēto gadījumu perfekti neatceras, neatceras, cikos sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, tas bijis pēc otrā kontrolpūtiena. Konkrētajā gadījumā ekspertīze veikta uz vietas un automašīna nogādāta stāvvietā. Neatceras, vai /pers. A/ vests uz medicīnisko pārbaudi.

Neatceras, vai starp ziņojuma sastādīšanas brīdi un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdi bija pagājušas vairākas stundas un vai pārkāpējs vests uz medicīnas iestādi alkohola koncentrācijas noteikšanai organismā. Pildījis savus dienesta pienākumus un, ja vadītājs izteicis savas vēlmes, tad tās izpildījis. V.Afremenkovam nav norādījis, ka nav papīra, uz kura varētu rakstīt ziņojumus, neatceras, ko V.Afremenkovs prasījis. Policistiem vienmēr ir līdzi paskaidrojumu veidlapas, šīs veidlapas tiek dotas ne tikai vadītājiem, kuri ir braukuši alkohola reibumā, bet arī ceļu satiksmes negadījumos gadījumos, un citos gadījumos, kur ir nepieciešams sniegt kādus paskaidrojumus. Ja tikusi izteikta vēlēšanās sniegt savas piezīmes, tad tiktu iedota paskaidrojuma veidlapa. Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka protokols ir sastādīts uz ziņojuma pamata. Neatceras, vai V.Afremenkovam jautājis par to, kur viņš ir redzējis pārkāpēju braucam. Protokols sastādīts atbilstoši V.Afremenkova ziņojumā norādītajam. Neatceras, vai izņemot ziņojuma nodošanu, runājuši par konkrēto pārkāpumu ar V.Afremenkovu, vai pēc ziņojuma izlasīšanas V.Afremenkovs vēl kaut ko pierakstījis klāt ziņojumam. Liecināja, ka braucošai automašīnai priekšējo numura zīmi diennakts tumšajā laikā, ar vāju ielas apgaismojumu un automašīnai esot ieslēgtiem priekšējiem lukturiem, var saskatīt aptuveni 10-20 metru attālumā.

No liecinieka /pers. AA/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka atceros šo gadījumu, atceras apturēšanas iemeslu. Strādā Rīgas Zemgales apkalpojamā teritorijā patruļdienestā. Patrulējot par Rīgas Zemgales iecirkņa apkalpojamā teritorijā, atradušies Ziepniekkalnā, bijis kopā ar Viktoru Afremenkovu un /Pers. AB/, auto ekipāžā, braukuši pa Valdeķu ielu uz Graudu ielas pusi, stāvējuši pie sarkanās gaismas Valdeķu un Graudu ielu krustojumā, un no Vienības gatves puses pa Graudu ielu braukusi automašīna, kura, ieraugot policijas transportlīdzekli, strauji mainījusi virzienu un nogriezusies pa labi, kur ir apdzīvota vieta un vizuāli bijis redzams, ka automašīna strauji paātrinās, tur kur ir jābrauc 20 km/h vizuāli bijis redzams, ka automašīna brauc daudz ātrāk, tas licis aizdomāties, ka iespējams autovadītājs pārkāpj kādus ceļu satiksmes noteikumus un pieņemts lēmums automašīnu apturēt. Ieslēdzot bākugunis sekojuši automašīnai, uzbraucot uz tās pašas ielas, kur nogriezusies minētā automašīna, automašīna pazaudēta. Neatceras mazo ieliņu nosaukumus, bet braucot pa ielu, kur viņš nogriezies vienā no starpielām, ieraudzījuši, ka automašīna brauc atkal pretī un tajā brīdī automašīnu apturējuši. Pieejot pie automašīnas vadītāja, stādījušies priekšā kā valsts policijas darbinieki, piegājis pie autovadītāja, licis uzrādīt transportlīdzekļa vadītāja apliecību un reģistrācijas apliecību. Vadītājs to uzrādījis, bet vadītāja rīcība bijusi satraukta, viņš bijis uztraucies, nervozs. Vadītājam jautājot vai šajā vakarā viņš ir lietojis alkoholiskus dzērienus, vadītājs sācis agresīvi uzdot pretjautājumus, ka viņš dzer tikai ūdeni, alkoholu nelieto. Tā kā policijas dienesta automašīnā nav alkometrs, lai noteiktu vai vadītājs ir lietojis alkoholiskos dzērienus vai nav, sazinoties ar operatīvās vadības biroju, uz notikuma vietu izsaukta ceļu policija. Ceļu policija ieradusies un vadītājs nodots ceļu policijas darbiniekiem. Tālāk jau strādājuši ceļu policijas darbinieki. 2014. gada 30 augustā bijis dienesta automašīnas vadītājs, sēdējis auto vadītāja pusē. Piegājis pie BMW automašīnas un tās vadītāja, neatceras, bet domājot, ka tas bijis viņš pats, kas piegājis pie autovadītāja. Ziņojumu nav sastādījis, jo ziņojumu sastāda maiņas vecākais, strādājuši ekipāžā vienā komandā, V.Afremenkovs redzējis to pašu, ko pārējie. Stāvējuši pie sarkanās luksofora gaismas Valdeķu un Graudu ielas krustojumā. Šajā gadījumā bijis būtiski saskatīt automašīnu krāsu, modeli, numura zīmi nav redzējuši. Liecināja, ka diennakts tumšajā laikā apdzīvotā, apgaismotā vietā automašīnu var saskatīt diezgan tālu, tie ir diezgan lieli metri, 100-200 metru attālumā noteikti var redzēt automašīnas marku, modeli un krāsu un automašīnas numura zīme tajā brīdī nav bijusi svarīga. Nav sekojuši mašīnai ar numura zīmi, bet sekojuši konkrētai automašīnai. Minēto automašīnu identificējuši pēc krāsas, modeļa, markas, to visu noteikuši nakts laikā, bijusi nakts stunda un uz ielas neviena cita automašīna nav atradusies, pārkāpēja automašīna bijusi vienīgā. Redzējis, ka automašīna pēc pagriešanās paātrinās, jo krustojumā koku nav bijis, redzējis pārkāpēja automašīnu, pārkāpējs braucis pa paralēlo ielu pretī policijas automašīnai un viņi stāvējuši uz Graudu un Valdeķu ielas krustojuma. No Valdeķu ielas redzējuši, ka automašīna nogriežas uz Spulgas ielu un paātrina kustību. Dažas sekundes automašīna pazudusi no redzesloka. Aizbraucot līdz Valdeķu ielas un Brucenes ielas krustojumam, krustojumā nav uzkavējušies un nav meklējuši automašīnu, bet tieši piebraukuši pie konkrētās BMW automašīnas. Tad, kad piebraukuši pie BMW automašīnas, tā bijusi kustībā, braukusi pretī, ieraugot policijas transportlīdzekli, tā apstājusies. Dienesta automašīna nav aprīkota ar GPS sistēmu. V.Afremenkovs pēc ziņojuma sastādīšanas to nav papildinājis. Neatceras, cik ilgs laiks pagājis starp ziņojuma sastādīšanu un ceļu policijas ierašanos. Tas viss fiksēts, kad ceļu policija izsaukta un ieradusies.

No liecinieces /pers. AB/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka personīgi nav pazīstams sūdzības iesniedzējs. Notikums noticis 2014. gadā, ļoti sen un diemžēl nevar sīkāk paskaidrot, jo šo notikumu vispār neatceras. Pa šo laiku bijuši daudz notikumi un grūti atcerēties, turklāt nomainījusi arī darba vietu. 2014. gada augusta mēnesī strādājusi VP Kārtības policijas 8. rotā un neilgi pēc šī notikuma pārgājusi strādāt uz 10.rotu. Tad, kad strādājusi 8.rotā, tad dažreiz bijis, ka Valsts policijai jāaptur autovadītāji, piemēram, ja automašīna ir neadekvāti novietota, vai kā citādi aizdomīga, bet bieži tas nav noticis, parasti braukuši uz izsaukumiem. Neatceras gadījumu, kad, pēc sūdzības iesniedzēja vārdiem, ekipāža piebraukusi pie automašīnas BMW, kas stāvējusi pļavā un kolēģiem bijušas aizdomas, ka autovadītājs lietojis alkoholu un izsaukta ceļu policija, lai veiktu alkohola testu. Konkrēto gadījumu neatceras.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka policijas darbinieks V.Afremenkovs norādījis nepareizus, izdomātus lietas apstākļus, ka policijas darbinieki, pirms liecību sniegšanas tiesas sēdē liecības saskaņojuši. Tiesa secina, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki attiecībā pret Sūdzības iesniedzēju būtu rīkojušies, pārkāpjot savas dienesta pilnvaras, kā arī būtu ieinteresēti viņa apmelošanā un nepamatotā sodīšanā. Fakts, ka Sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Lietā nav neviens ticams un pārliecinošs pierādījums tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieki būtu nekompetenti pareizi fiksēt pārkāpumus, kas izdarīti ceļu satiksmē, noskaidrojot gan notikuma apstākļus, gan vainīgo personu. Turklāt jāņem vērā arī to, ka policijas darbinieki pirms liecību sniegšanas tiesas sēdē parakstījās par to, ka viņiem izskaidrots, ka par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu viņiem draud kriminālatbildība.

/pers. V/ rakstveida paskaidrojumus par 2014.gada 30.augusta notikumu (lietas lapa 83.-85.) tiesa nevērtē kā pierādījumu, jo persona lietā nav brīdināta, par to, ka par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu viņam draud kriminālatbildība.

Tiesa konstatē, ka savā sūdzībā Sūdzības iesniedzējs norādījis vēl virkni argumentu, kādēļ, viņaprāt, Iestādes lēmums būtu uzskatāms par nepamatotu un atceļams. Kā jau norādīts iepriekš, tiesa atzīst, ka noteiktā daļā apstākļi un argumenti jau tikuši pienācīgi vērtēti Iestādes lēmumā, ka atlikušajā daļā šos pārējos Sūdzības iesniedzēja argumentus tiesa, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, uzskata par nebūtiskiem un nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr./numurs/)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Pārbaudot Iestādes lēmumu par noteikto sodu, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir noteikts pamatots un likumīgs sods, kā arī sods ir noteikts uz minētā panta minimālās robežas un tālākai tā mīkstināšanai nav pamata.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa uzskata, ka Iestāde, nosakot sodu Sūdzības iesniedzējam, ir ievērojusi gan Latvijas APK 32.pantā paredzētos vispārīgos noteikumus soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, gan Latvijas APK 33., 34.pantā noteikto par zināmu apstākļu konstatēšanu pārkāpēja darbībās. Līdz ar to par izdarīto administratīvo pārkāpumu Sūdzības iesniedzējam noteikts atbilstošs, taisnīgs un samērīgs sods.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzējas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmums Nr./numurs/ ir tiesisks un likumīgs. Līdz ar to tiesa secina, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Ņemot vērā izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ sūdzību noraidīt.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2014.gada 8.oktobra lēmumu Nr./numurs/ atstāt negrozītu.

Saskaņā ar "Paziņošanas likuma" 8. panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams no 2016.gada 8.jūlijā.

Tiesnese Dz. Zemitāne